

правління підвищують зарплату 1,5 рази та вони отримують по 223-257 тис грн. Про ефективність показників діяльності НБУ говорить показники падіння гривні, криза банківської системи тощо. На зміни загального рівня, крім традиційних галузей в промисловості після 2014 року, впливали виробництво фармацевтичних продуктів і препаратів (13846 грн) –це на 81% більше до рівня по промисловості.

Загалом показники зарплати показують стан економіки, так низький стан заробітної плати в будівництві показує глибину економічної кризи, оскільки купівельна спроможність населення чи привабливий інвестиційний клімат розривають будівництво, а останнє стимулює зростання супутніх робочих місць – обслуговування житлової сфери, торгівлю, сферу послуг, харчування тощо. Оскільки, в 2017 році рівень заробітної плати в будівництві становив 87,9% до середньої по промисловості, а в 2014 році – це 82,1%, то це означає про поглиблення кризи.

Література

1. Обзор статистики зарплат.-Електронний ресурс.– Режим доступу: <https://ua.trud.com> (Дата звернення 10.04.2018). – Назва з екрана.
2. Зарплата медсестри у Польщі вп'ятеро вища, ніж в Україні .-Електронний ресурс.– Режим доступу: <http://expres.ua/news/2018/03/26/289135-zarplata-medsestry-polshchi-vpyatero-vyshcha-ukrayini>(Дата звернення 10.04.2018). – Назва з екрана
3. Динаміка середньомісячної заробітної плати за видами економічної діяльності у 2010-2017 роках Державна служба статистики України .- Електронний ресурс.– Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>(Дата звернення 10.04.2018).
4. Колот А. Теоретичні й прикладні аспекти впливу заробітної плати на мотивацію трудової діяльності / А. Колот // Україна: аспекти праці. – 2000. – № 8. – С. 76–84.

УДК 331.104

Кирилюк В.В.,
асистент,
КНЕУ імені В.Гетьмана

Взаємодія соціальної згуртованості та соціального капіталу

Сучасні трансформаційні процеси в соціумі вимагають уваги науки щодо соціальної згуртованості та розвитку соціального капіталу в контексті їх взаємодії. Соціальну згуртованість розглядають і як структурний елемент соціального капіталу, і як необхідне середовище формування та розвитку соціального капіталу. Ключовими чинниками соціальної згуртованості є спільні цінності та довіра, яка водночас виступає і елементом соціального капіталу.

Положення індивіда та приналежність його до групи (соціально згуртованої групи) істотно впливає на дії індивіда. Відносини індивідів соціально згуртованої групи прямо впливає на рівень соціального капіталу на тому чи іншому рівні. Всі виміри соціальної згуртованості передбачають позитивний взаємозв'язок з соціальним капіталом на основі міжособистісної довіри та громадянської активності [1, с. 489].

Виходячи з того, що деякі дослідники виокремлюють соціальний капітал «як запас наявних виробничих ресурсів, як в потенційній так і реалізованій формі, який знаходиться в стабільній соціальній мережі» [2], можна дещо по-іншому розглядати соціальну згуртованість та її роль у формуванні та розвитку соціального капіталу. Даний запас ресурсів належить певній групі, але доступні для окремих її членів. Користування даними ресурсами може включати в себе погодження (узгодження) та дозволи (наприклад, – для мобілізації праці в натуральному вигляді та міжособистісної добровільної підтримки), доступ до привілейованої чи спеціалізованої інформації, а також досвід у різних аспектах управління та прийнятті рішень.

Згідно Бурдє, вигоди від членства в соціально згуртованій групі (мережі), постійно розширюються, дозволяючи перетворення і обмін інших видів капіталу (економічного, політичного, культурного), що належать членам і є корисним в досягненні спільної мети. У цьому сенсі потужність мережі (соціальна чи виробнича) явно підвищена за рахунок додавання членів, які займають керівні посади або мають значний професійний досвід. У цьому дослідженні, поняття соціальної згуртованості розглядається як якість або характеристики мереж; більш конкретно, – ступінь, в якій цінності поділяються

всередині групи, або їх почуття пов'язаності, довіри і дружніх відносин. У цьому сенсі соціальна згуртованість є важливим анцендентом соціального капіталу; тобто без соціальної згуртованості, ресурси соціального капіталу не так легко мобілізувати для конкретної мети [2].

Соціальна згуртованість і соціальний капітал тісно взаємопов'язані між собою, що випливає з результатів ряду наукових досліджень. Існують підходи щодо трактування соціального капіталу як структури, яка включає достатньо широкий список групових характеристик, які асоціюються саме з якостями соціальної згуртованості – спільні норми, цінності, правила. При цьому автор вказує на зв'язок між соціальним капіталом і соціальною згуртованістю соціальної групи [3].

Те що ці поняття взаємодіють між собою стає зрозуміло ще й через близьке їх семантичне наповнення термінами. Як приклад можна довести довіру чи мережеві комунікації. Обидва ці терміни можна віднести як до складових чи показників і соціальної згуртованості і соціального капіталу. Цей факт демонструє наявність соціологічної традиції дослідження соціальної згуртованості, соціального капіталу і наявність різноманітних підходів до цих феноменів соціально-економічного життя. Єдність цілей, підтримка позитивних соціальних взаємодій, стійкість соціального життя, посилення контролю за поведінкою індивідів зумовлює однорідність і рівновагу соціальної системи, стабільність структури і дозволяє формувати і в подальшому розвивати якісний соціальний капітал. Тобто соціальна згуртованість виступає в даному випадку як необхідне середовище для формування і зростання соціального капіталу. Так само і розвинений соціальний капітал позитивно впливає на підвищення рівня соціальної згуртованості в колективі та суспільстві.

Таким чином, соціальний капітал і соціальна згуртованість – взаємодоповнюючі аспекти будь-якої соціальної структури, будь то соціальна група, колектив, суспільство або нація, і їх необхідно розглядати в тісному взаємозв'язку та взаємодії. Підтвердженням цього є також позитивні зв'язки даних конструктів із економічними, політичними, психологічними та

медичними аспектами життя людини і суспільства, які відображено у багатьох зарубіжних дослідженнях та публікаціях. Для визначення рівня соціальної згуртованості, як і для відображення стану соціального капіталу, необхідно провести аналіз, методологічні основи якого відображені у наступному параграфі нашого наукового дослідження.

Література

1. Bekkers, R., & Veldhuizen, I. (2008). Geographical Differences in Blood Donations and Philanthropy in the Netherlands. What Role for Social Capital? *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie*, 99(4), 483–496.
2. Toomey P, Hanlon N, Bates J, Poole G, Lovato CY. Exploring the role of social capital in supporting a regional medical education campus. *Rural and Remote Health*. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.rrh.org.au/articles/subviewnew.asp?ArticleID=1774>
3. Social cohesion and social capital: Possible implications for the common good. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://verbumeteclesia.org.za/index.php/ve/article/download/1331/2184>
4. Кицак Т. Г. Формування корпоративної культури в процесі розвитку соціально-трудових відносин на підприємстві / Т.Г. Кицак // Дис... канд. наук: 08.00.04. — 2009. — 192 с.
5. Кицак Т. Г. Основні напрями формування корпоративної культури на підприємстві // Формування ринкової економіки. Зб. наук. пр. – К. : КНЕУ, 2007. – № 5. – С. 27–29.

УДК 005.35:331.101

Кицак Т.Г.,
доцент,
КНЕУ імені Вадима Гетьмана

Українська модель нової соціальної політики: стан, тренди і домінанти

Перед Україною сьогодні постає надзвичайно важливе питання — до якої соціальної моделі прямувати, як і в який спосіб регулювати тонкощі цього процесу, і як пов'язувати його зі своїм наближенням до сучасних європейських стандартів.

Нинішні кризові явища в Україні суттєво загострили проблеми та протиріччя в її соціально-економічному розвитку. Катастрофічне падіння